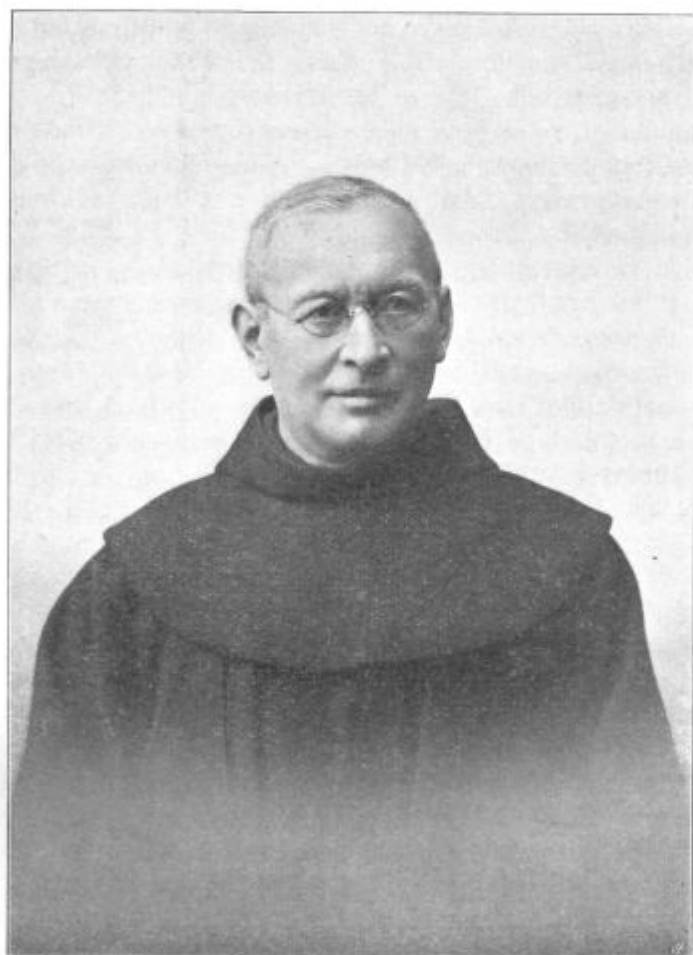

Cerkveni Glasbenik

Glasilo Cecilijinega društva v Ljubljani.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z glasbeno prilogo vred 5 kron,
za cerkve ljubljanske škofije 4 krone, za dijake 3 krone.

Uredništvo in upravnništvo: Pred Škofijo št. 12, I. nadstr.

KI SI PRVI V SLOVENCIH
proSLAVLJAL DEVICO spreLEPO In
Čez Vse Častito V nebo Vzeto V oratorIJV:
na T Ona p a a
naš o g!

P. Hugolin Sattnerjev oratorij „Assumptio B. M. V.“ („Vnebovzetje B. D. M.“)

Že parkrat smo obljubili, da hočemo o priliki kaj več izpregovoriti o največjem in najiminitnejšem Sattnerjevem delu: o njegovi „Vnebovzeti“. Z veseljem vršimo danes to svojo dolžnost.

* * *

Do najzadnjega časa se pač nikomur na Slovenskem še sanjalo ni, da dobimo tako brž svoj prvi oratorij. In česar nismo pričakovali, se je zgodilo.

Sin sv. Frančiška Asiškega, naš splošno priljubljeni skladatelj p. Hugolin Sattner, ki nam je zložil že toliko in toliko izredno lepih skladb, ki je kazal v vseh svojih, leto za letom izdajanih skladbah resnobno teženje po napredku, se je poln mladeniškega ognja in navdušenja za slovensko glasbeno umetnost kakor tudi — in to gotovo v isti če ne še večji meri — vnet za proslavo Marijino čvrsto in pogumno lotil velikega dela in ga srečno dovršil.

Gradivo za tekst prvega slovenskega oratorija je — največ iz svetega Pisma — nabral prof. dr. Aleš Ušeničnik, v krasni pesniški obliki pa ga je priredil prof. dr. Mih. Opeka.

Oratorij „Vnebovzetje Blažene Device Marije“ ima tri dele: I. Dormitio (Marijina smrt), II. Assumptio (Marijino vnebovzetje) in III. Coronatio (Marijino kronanje). V prvem delu vabi ženin (sv. Duh) Marijo v nebesa, in vabijo jo nebeščani. Tudi Marija izraža svoje neizrekljivo hrepenenje po združitvi z Bogom. Zemljani pa prosijo Marijo, naj ostane pri njih in naj ne zapusti sirot. — V drugem delu se nam slika deloma še Marijina smrt, posebno pa njen sprejem v nebesa. Pozdravi nebeščanov slede eden za drugim, eden lepši od drugega. — V tretjem delu pa se vrši Marijino kronanje in nebeška veselica. Slovesni „Aleluja“, „Svet, svet, svet“ in drugi Boga in Marijo poveljučujoči spevi odmevajo po nebeškem dvoru, vmes pa poje Marija svoj hvaležni in Bogu vdani „Magnificat“. —

Sattnerjev oratorij je kakor dandanašnji oratoriji sploh, zložen za orkester, zbor in soli. Delo je pisano v preprostem, lahko umljivem, zmerno modernem slogu; je vseskozi jako blagglasno in kar treba še prav posebej povdariti — izredno iskreno občuteno. Najboljši je vokalni del: veličastni zbori in divnolepí samospévi. Instrumentalni del je nekoliko bolj skromen, a se vendar večinoma kaj dobro prilega v celotni okvir.

Prvi slovenski oratorij moramo imenovati nad vse vesel in časten pojav na polju slovenske glasbe. Z dosego prvega slovenskega oratorija smo storili Slovenci v splošnokulturnem in špeciélno glasbenokulturnem oziru brezdvoimno velik korak naprej.

Oratorij je izvajala „Glasbena Matica“ v Ljubljani dne 13., 14., 17. in 21. marca. Zanimanje in navdušenje za prvi slovenski oratorij je bilo od strani izvajalcev kakor tudi od strani občinstva toliko, kot morda še ne preje za nobeno drugo slovensko glasbeno delo. Velika koncertna dvorana „Union“ v Ljubljani je bila pri vseh štirih proizvodnjah popolnoma razprodana in vselej nabito polna. Oratorij so prišli poslušat vsi sloji od najvišjih do najnižjih, in glasba Sattnerjevega oratorija je šla vsem do srca, je vse ogrela in prevzela.

Oratorijske koncerte je vodil gosp. koncertni vodja Matej Hubad, ki se je kakor vedno tako tudi topot izkazal izbornega dirigenta. Ker je ravno letos dvajset let, kar gosp. M. Hubad deluje kot koncertni vodja „Glasbene Matice“, mu je pevski zbor pri drugem oratorijskem koncertu podaril krasen srebrn venec s tolikimi listi, kolikor je pevcev in pevk v zboru. — Zbor „Glasbene Matice“ (okrog 250 članov) je pel navdušeno in izvrstno rešil svojo nalogo. — Med solisti sta se posebno odlikovala gospa Lovšetova (Marija) in gosp. Križaj (Ženin — sv. Duh in pripovedovalec); več ali manj dobra sta bila pa tudi gospa pl. Födransperg in gosp. Iličič. — Orkester je preskrbela „Slovenska Filharmonija“, pomnožena po nekaterih članih, učiteljih in učencih „Glasbene Matice“.

Gospod skladatelj p. Hugolin Sattner je dobil pri zadnji oratorijski prireditvi od „Glasbene Matice“ kot spominski dar dragocen mašni kelih, ki ima na podstavu vdelane tri čudovito lepe emajle: Sv. Frančiška, ki mu angel gode na violino, Marijino oznanjenje in kronanje. —

Oratorij „Vnebovzetje B. D. M.“ je za enkrat višek v slovenski religiozni glasbi. A naj tudi ta višek služi le v to, da se naša glasba povzdigne še višje: Bogu na slavo, narodu v časni in večni prospah.

Cerkvena pesem.

(Pri XV. občnem zboru Cec. društva za ljubljansko škofijo dne 10. avgusta 1911. govoril p. Hugolin Sattner.)

(Konec.)

Bodi mi dovoljeno tej stvarni razpravi dodati še nekaj osebnih misli.

1. Ljudsko petje je enoglasno petje s spremljanjem orgel. Enoglasno petje se pri nas nikdar ne bo udomačilo; zakaj ne? Kjerkoli se snideta dva Slovenca, pojeta duet, trije pojejo tercet in štirje kvartet. Harmonični čut je v našem ljudstvu tako ukoreninjen, da o enoglasnem petju ni govora. Ljudsko petje je pri nas mogoče le v tem smislu, da pesmi, preproste v modulaciji in harmonizaciji, postanejo ljudska last.

2. Cecilijanci so bili v začetku prestrogi; iz ene skrajnosti so padli v drugo. Prej frivolna glasba: Schiedermayer, Diabelli, pozneje duhomorna glasba à la Molitor. A kdor opazuje razvitek cecilijanske glasbe, zlasti v zadnjih letih, vé, da se snuje nov stil cerkvene glasbe, o

katerem še ne vemo, kaj in kako, a začetek je tu. Ta stil so zasnovali Mitterer, Goller, Griesbacher, in če vzamemo n. pr. Griesbacherjevo mašo „Maris Stella“ moramo priznati, da je ta glasba vse prej, nego dolgočasna.

3. Splošno mnenje je, naj se necerkvene pesmi ne pretvarjajo, 1. ker nimamo od avtorja pravice za to, in 2. ker je jako dvomljivo, bo li pesem kaj boljša. Komur kaka pesem ni všeč, narédi novo, boljšo. Izberimo iz starih skladateljev, kar je vredno cerkve; kar pa ne sodi vanjo, naj služi domači porabi kot nabožna pesem.

K sklepu vprašanje: Kako je s cerkveno pesmijo v glasbenem oziru? Cerkevna pesem je v prejšnjem stoletju popolnoma propadla, ne samo pri nas, marveč po celi Avstriji. Ko je cecilijino društvo pričelo delovati, se je cerkvena pesem zboljšala, v novejšem času pa kakor čujem, zopet propada; zopet se negujejo stare, arijozne, skakljajoče, gugajoče se pesmi, deloma, ker organisti nimajo pravih načel, deloma, ker so pod vplivom faktorjev, ki so v škofijskem listu dali duška svojemu naziranju. Pri nas se nekateri faktorji z nerazumljivo samoglavnostjo oklepajo arij, ki bijejo naravnemu, religioznemu in estetičnemu čustvovanju naravnost v obraz. Ne ozirajo se nazaj, ne naprej, še manj v resnobno voljo sv. Očeta, ampak smatrajo obstoječe razmere za edino prave. Za božjo voljo, med svetno in cerkveno pesmijo mora biti razlika, banalnost ceste se nikakor ne zлага z resnobo hiše božje. Jaz tukaj javno trdim in povdarjam, da je pri nas svetna pesem boljša, dostojnejša nego cerkvena. Po naključju mi je prišel v roke zvezek Riharjevih svetnih pesmi; našel sem, da so te pesmi bolj resnobne nego marsikatera njegovih cerkvenih pesmi.

Gorjé vsakemu, gorjé meni, ker sem se predrznil odkriti rano; dobil bom odgovor: Naše ljudstvo hoče te melodije; resnobna cecilijanska glasba, liturgično petje, zlasti koral je našemu ljudstvu tuj, pustimo torej ljudstvu, kar ima. — Jaz pa pravim: Saj nič več nima; kajti kar je ljudstvo imelo lepega, cerkvenega, leži v kranjskem muzeju; kar pa danes ima, ali bolje, česar se danes krčevito drži, ne tolíkaj ljudstvo, marveč nekateri organisti in njihovi inspiratorji, to je iz gledališča, je z ulice, je z vasi, kakor sem gori dokazal.

Kdo je še kriv propada cerkvene pesmi? Kriva je nebrzdana prostost. — Vprašam: Kdo pa je nadzoroval izdajanje pesniških proizvodov? Nihče. Cerkevna vrata so bila odprta na stežaj in nihče ni vprašal za usposobljenost. Tako brez kritike ni ostala nobena svetna glasba, kakor pri nas cerkvena. In če se je oglasila kritika, hitro se je skladatelj skríl za ljudstvo, ali se odel s plaščem národnosti. Pod to firmo je pasiral vsak nestvor.

Kriva je pa tudi pomanjkljiva izobraženost v liturgični glasbi, zlasti v koralu. Kdor stoji na tleh trivijalnosti, ta ne more umeti pristne liturgične glasbe, zlasti koral ne. Koral izključuje vsako trivijalnost; čimbolj se ga držimo, tem manja je nevarnost, da nam propade cerkvena glasba. Čimbolj se odtujimo koralu, temprej se nam sekulizira cerkvena glasba. Le popolni nesmisel za liturgično glasbo in koral je mogel roditi izjavo v škofijskem listu:

„Latinsko petje so pa nekateri preveč obsodili in naravnost zavrgli.“
— In: „O koralu se splošno trdi, da je za naše ljudstvo skoro nemogoč.“

Jaz sem záse prepričan, da to ni splošno mnenje častitega našega klera; bilo bi prežalostno, in ne vem, kaj bi rekel k temu sv. Oče. In ko bi tudi bilo to mnenje bolj splošno, morali bi iskati vzroka v tem, da organisti ne spolnujejo popolnoma svojega mesta. Zato pa smo osnovali tečaj za intenzivnejši poduk v vseh strokah, zlasti v koralu in liturgični glasbi, in navdaja nas trdno upanje, da ne bo zastoj.

Sklenem razpravo z naslednjimi stavki:

1. Ločimo nabožno pesem od cerkvene; prva služi domači porabi, druga cerkvi.

2. Skrbimo cerkvenim pesmim za dostojno obliko v besednem in glasbenem oziru.

3. Pesem stori necerkveno ne toliko kromatika, bolj ritmika, največ trivijalna melodija in arija.

4. V semeniščih naj blagovolijo bogoslovni profesorji govoriti o zna-kih prave cerkvene glasbe in pesmi. To se lahko zgodi pri morali, cerkvenem pravu, liturgiki in estetiki.

5. Druga sinoda je sestavila v smislu Motu proprija komisijo, ki presoja a) skladbe, b) dispozicije orgel, c) odobrava nastavljanje organistov, d) napravi imenik vporabnih skladb za šibke in boljše zборе. e) Razprava v škofijski sinodi o cerkveni glasbi je vzgledna. Preč. kn. škof. ordinarijat blagovoli skrbeti le za izpolnjevanje pravil po svojih cerkvenih organih ali po posebnih nadzornikih. f) Prav dobro bi tudi bilo, če bi se ustanovil odsek, ter nam v doglednem času preskrbel novo cerkveno pesmarico, ki naj bi vpoštevala dobre, cerkve dostojne, priljubljene stare pesmi, a prinašala tudi najboljše, našim razmeram primerne pesmi novejših skladateljev.

Praktične opazke

k Anton Foersterjevi teoretično-praktični klavirski šoli.

(Sestavil avtor.)

(Konec.)

153. Es-mol in Dis-mol (enharmonična tonova načina): Vaje kakor pri prejšnjih moltonih. Nova etida se igra najprej staccatissimo, potem na štiri razne načine legato.

Za 7 predznamenaj ima učence opazko v šoli na str. 152.

154. Majhna koncertna skladba v izpodbudo marljivemu učencu, da pridno ponavlja ves materijal, in se naprej izobrazuje po raznih skladbah raznih skladateljev, da saj približno dobi pojem o velikanski glasbeni literaturi.

155. Zadnja skladba največjega glasbenega skladatelja naj dokonča naš navod h klavirski igri.

(Na 4. vrsti manjka v zadnjem taktu predzadnjemu „d“ v basu razveznik).

Opazka. Izvzemši izvirne skladbe št. 102, 116, 117, 118, 125, 127, 128, 131, 132, 133, 134, 138, 139, 140, 142, 145, 149, 150, 155 je ves drugi učni material upravitel, oziroma zložil avtor šole. Napev št. 64. je zložil K. G. Hering, št. 154. J. N. Škroup, št. 77. neznan skladatelj.

Harmonij.

Igra na harmoniju se razločuje od igre na klavirju posebno v tem, da na tipke ne udarjamo, ampak s prsti na nje mirno pritiskamo. Mnogo vaje je enakih za oba instrumenta, marsikatera pa se mora za harmonij predružačiti ali sploh izpustiti.

Tako naj se koj v I. vaji vadijo 1, 2, 3, 4 prsti (pri ležečih prstih, ki ravno ne igrajo) na mizi in stoprav vaje z vsemi 5 prsti na harmoniju. Enako pri II. vaji, kjer se igrajo na instrumentu stoprav vaje po notah.

Pri vaji III. se povdarjenim notam ne sme s prstom dati močnejši ndar, tu treba samo z nogo dati pritisk na meh. Sploh se prouzroči razloček dinamičnih znamenj pri istih registrih le z mehom, ako ne z menjanjem registrov. Tudi ni mogoče igrati z eno roko močnejše, ako ni zato preskrbljeno z raznimi registri, kakor jih imajo boljši, večji in dražji harmoniji.

Zaradi manjšega obsega klaviature se ne morejo igrati na harmoniju vaje 30—32, kakor seveda tudi marsikatero druge točke v šoli ne.

„Staccato“ od VII. vaje naprej se na harmoniju (kakor tudi na orglah) ne sme igrati tako kratko odbijaje, kakor na klavirju, ampak podobno kakor „portato“.

Pri vajah za dvojemke (glej XII. in XIII.) se vadijo prve vaje z ležečimi prsti samo na mizi, druge vaje pa, kjer so vsi prsti prosti, na harmoniju.

Enako se tudi pri vaji XXVIII. doseže nekaj gibčnosti in spretnosti na omenjeni način.

Posebno take vaje, kakoršna je vaja 77., prijajo harmoniju, manj pa take, v katerih je obligatni pedal, česar pri harmoniju ni; a glavne vaje, posebno iste z rimskimi številkami, more učence z velikim uspehom uporabiti za harmonij in tako proučiti celo šolo, da se poleg praktičnih vaj izobrazijo tudi v teoriji.

Iz odbora Cecilijinega društva v Ljubljani.

Odborova seja dne 17. marca 1912. Navzočni: predsednik P. Hugolin Sattner in odborniki: Ferjančič, Gerbič, Lavrič, dr. Mantuani, Premrl in Steska.

Predsednik poroča, da je visoko ministrstvo za uk in bogočastje podelilo društvu podporo v znesku 800 K, kar vzame odbor s hvaležnostjo na znanje.

Skleno se napeljati elektriko v orglarsko šolo in sicer radi ventilatorja, ki se bo uporabil pri novih šolskih orglah. K stroškom elektrike bodo po postavitvi novih orgel orglarski učenci prispevali s primernimi mesečnimi doneski.

Izorno predavanje o metodiki pevskega poduka, ki je je imel prof. Gerbič pri lanskem cerkvenoglasbenem tečaju, se izda v posebni knjižici, ter jo vsi društveniki dobe kot dodatno prilogo *Cerk. Glasbenika*¹⁾ brezplačno.

G. predsednik opozarja, oziroma prosi gg. odbornike, naj nekoliko premišljajo o tem, kako bi se zadeva ljudskega petja mogla pri nas uspešno urediti. Natančneje se bo o tej velevažni stvari razpravljalo pri eni prihodnjih odborovih sej.

Končno čestita odbornik prof. Gerbič g. predsedniku p. Hug. Sattnerju na njegovem izredno uspelem in zares krasnem prvem slovenskem oratoriju.

¹⁾ Gerbičevo predavanje izide najbrže meseca julija. (Ur.)

Dopisi.

Renče, dne 1. febr. 1912. — Na izrecno željo č. g. urednika „C. Glasb.“-a podajem v naslednjem poročilo o stanju tukajšne cerkv. glasbe. Kakor je meni znano, bo to prvi dopis v „C. Gl.-u“ iz tega kraja. Mislim, da ne pretiravam, če trdim, da je dobil „C. Gl.“ iz goriške vipavske doline še prav malo dopisov; čenda enega od † Fajglja ter par dopisov iz peresa č. g. V. Vodopivca. S tem mojim dopisom se to število za en komad poveča. Obenem želim, da se tudi drugi gg. organisti oglasijo s svojimi poročili o stanju cerkv. glasbe pri njih. Saj je mnogo takih, ki imajo kaj poročati, ko bi le hoteli. Na noge tedaj, in poročajte kaj, to bo še druge vspodbudilo, ki morebiti dozdej v cerkvenoglasbenem oziru še spijo spanje pravičnega in katerim so cerkvenoglasbena določila „španska vas“!

Pri nas v Renčah je bila cerkvena glasba do l. 1902 na precej slabih nogah. V latinskem jeziku so se pele razne znane goriške šušmarije, dalje skladbe alla Illosky et cons. Lat. maše so peli le iz rokopisov, zadnje čase pa tiskano A. Boegnerjevo: Missa Angelica za možki zbor; seveda primerno (!) okrajšano. V slovenskem jeziku Haydnov: pred stolom, ter izjemno tudi Riharjeve, Belarjeve, Ant. Hribarjeve in druge, največ pa so se izvajale L. Dolinarjeve skladbe, a še te močno popačene, ker so se razširjale te in marsikatero druge — ne po notah — marveč po posluhu.

Z letom 1902. so se razmere temeljito izpremenile in to največ vsled prizadevanja čast. g. župnika Ig. Valentinciča, sedaj dekana v Komnu, ki mu prejšnje muziciranje ni bilo po volji. Odslej se je na koru udomačila Foersterjeva „Cecilija“, ter so se pele maše: Schweitzer: „Missa in h. Ss. Infantis Jesu“ in Löhle: „Missa in h. Ss. Cordis Jesu“: obe je izvajal mešan zbor pod vodstvom naduč. Vižintina; Schweitzerjevo: „Missa in C-dur“ je pel možki zbor. Singenbergerjevo: „Missa in h. S. Spiritus“, 2 glasno in Kimovčevo: „v čast sv. Cecilije“ 2gl. je pel dvogl. žen. zbor, zadnje omenjeno samo enkrat.

Mešani zbor je pel kake dve leti (1903—4); možki pa le v zimskem času po koledarju (dec.—marc) in sicer ob večjih praznikih. Ker pa sta obstajala oba zbora skoro izključno iz liberalnih pevcev, ki so peli le „v čast občini“, sta se slednjic razpršila. Ob novem letu 1909 so pa zapustile kor dotedanje cerkvene pevke, menda po uplivi lib. društva „Svobode“, katerega društva članice so bile. Vsled tega sem slednjic začel s kmečkimi dekleti, ki so kazale posebno veselje do cerkv. petja, čeravno je šlo začetkom dokaj težko. Mešanega zbora ni mogoče pri nas stalno vzdrževati, ker so možki kot zidarji le po zimi doma, potem pa odhajajo v svet. — Do leta 1902 je bil tukaj organist pok. naduč. A. Bajc, po njega smrti je prevzel isto službo gospod učit. U. Pavlica. L. 1903 je bil zraven org. še poseben pevovodja v osebi g. nadučit. Vižintina, ki je, čeprav lib. mišljenja, vodil petje v pravem cerkv. duhu. Z letom 1903 sem podpisani nastopil kot samostojen org. službo. Sedaj razpolagam po zimi z mešanim zborom, po letu pa z dvoglasnim ženskim zborom. Izjemno sta pret. leto sodelovala pri petju čez leto dva basista, tako da smo peli večkrat v 3 glasnem zboru. Možke pevce sem začel poučevati v petju l. 1910., meseca novembra; takrat jih je bilo 11, izmed katerih je ostalo zvestih v letošnji zimi 6 pevcev, tako da šteje zbor sedaj 4 basiste, 2 tenora, 2 alta in 3 soprane.

Skladbe, ki se pri nas še sedaj izvajajo so naslednje:

a) Latinske maše: Pogačnik: Missa in h. s. Josephi meš. zbor, Schweitzer: Missa in h. Ss. Infantis Jesu, dozdej 2 gl. in 3 gl. (brez ten.) odslej tudi 4 gl. mešani zbor, Schweitzer: Missa in h. Ss. Ang. Cust. 2 gl. zbor. Razen teh maš pojem, kadar ni pevcev, sam koralno: Missa de Angelis.

b) Requiem: Bauer op. 1: Missa pro defunctis, 1 glasno.

Z 1. novem. l. 1910 sem stalno vpeljal ofertorije, (Fajgelj, Mayer, Deschermeier, Hoffmann, Müller).

Z rožnensko ned. l. 1911 smo pričeli z graduali in sicer iz P. Griesbaherjevega: „Repertorium chorale“ enoglasno: Propter veritatem, Locus iste, Timete Dominum, Benedicta es tu, Tecum principium, Viderunt omnes, Sederunt principes, Omnes de Saba, Suscepimus Deus, Cibavit eos, ter iz rokopisa: Kokošar: Salvum fac nos 2 glasno.

Z introiti in komunijami mislim pričeti še v tekočem letu, ako ne bo kake zapreke.¹⁾

Tantum ergo: 4 gl.: Cec. l. št. 110. iz P. A. Hribarjeve zbirke, „26 Tantum ergo“ št. 1., Gerden: C. Gl. 1908. št. 3.; 2 gl. pa: Cec.: (107), (114), „26 Tantum ergo“ št. 1. in 3., C. Gl. 1897. št. 31., C. Gl. 1905. št. 1.

Slovenske pesmiujemo od raznih domačih skladateljev. Največ se poslužujemo Cecilije, zbirke Slava Jezusu, zbirke Slava Brezmadežni in Ljudske pesmarice.

¹⁾ Kakor vemo iz privatnega dopisovanja z g. Rom. Pahorjem, je isti vsled raznih neljubih okoliščin zadnji čas odložil org. službo v Renčah.

Od prvega začetka, kar sem sprejel org. službo, sem vodil petje v ceciljanski smeri. Najprej sem odstranil, kar je bilo necerkvenega ter protiliturgičnega, nato pa sem isto nadomeščal z drugim bolj primernim cerkvenim določbam. Kot ideal sem si postavil liturgično sv. mašo z vsemi liturgičnimi premenljivimi spevi. Ljudstvu moje reformno početje ni bilo vselej po volji, in je to očitno kazalo s pičlo udeležbo pri darovanju pri božičnih mašah. Šele v preteklem letu je ta „obstrukcija“ jenjala ter je bila udeležba pri darovanju obilna. Sedaj sploh ni več resnega nasprotovanja, le tu pa tam se komu milo stori po navdušeno zaokroženih božičnih arijah.

Roman Pahor, org. (Renče pri Gor. 99.)

Razne reči.

Δ Dne 13. aprila je umrla v Ljubljani sestra č. g. kurata v prisilni delavnici, gospica Ema Šega, poštna oficijantinja, vrta pevka stolnega kora in zvesta naročnica našega lista. Bolehala je nad eno leto. Hudo trpljenje je prenašala udano in potrpežljivo. Najhujše jej je bilo, ker vsled bolezni ni mogla več na kor, kjer je tako neizrečeno rada prepevala. Upajmo, da jo je ljubi Bog prestavil k lepšemu in srečnejšemu — k nebeškemu zboru. N. P. V. M.!

Δ Cecilijino društvo v Zagrebu namerava postaviti nagrobni spomenik zaslužnemu hrvaškemu glasbeniku Antonu Stöcklu, rododom Slovincu. Prispevke nabira društveni odbornik, g. Ivan Muhvič, kapelnik domobranske godbe, Zagreb, Ilica.

Oglasnik.

P. Hugolin Sattner: **Šmarnice**, 13 pesmi za mešan zbor, deloma z orglami, Drugi pomnoženi tatis. V Ljubljani 1912. Založila Katoliška Bukvarna. Cena: partituri 3 K, pos. glasovom 50 vin. — V tej zbirki se nahaja deset Marijinih pesmi iz „Šmarnic“ (l. 1904), šest pesmi iz Slava Bogu (ll. zv. l. 1894.) in dve pesmi iz zbirke Marijinih pesmi (l. 1906). Prva izdaja „Šmarnic“ je že popolnoma pošla, in smo g. skladatelju zelo hvaležni, da je poskrbel njih drugo izdajo. P. Hugolinove Marijine pesmi spadajo brezdvomno med najlepše, kar jih imamo v domači cerkvenoglasbeni literaturi. O sedanjih zbirki pa moram pripomniti, da jih je g. skladatelj večinoma še nekoliko ogladil; deloma melodično zaokrožil, deloma harmonično napravil še bolj zanimive nego so bile prej. Edino pri št. 5. mi je prejšnji konec (v poštevek prideta zlasti 4. in 3. takt pred sklepom) bolj ugajal nego sedanj. — Tisk in zunanja oprema krasna. S. P.

Stanko Premrl: **100 Praeludia organi**. (Zbirka orgelskih preludijev). Ljubljana 1912. Založila Katoliška Bukvarna. Cena 3 K 80 v. Slovenci smo lahko ponosni na zbirko preludijev, ki nosi na čelu ime našega odličnega cerkvenega skladatelja Stanko Premrla; zakaj zdi se, da bo zbirka napravila pot po celem cerkvenoglasbenem svetu in povsod našla dobrih prijateljev. Nič je ne bom hvalil, nič priporočal, zakaj zbirka — kar moč praktična — sama sebi piše najlepše priporočilo. Kdor hoče imeti solidnih, enotnih, ne pretežkih, pa vendar modernih, duhovitih preludijev, si bo to zbirko moral omisliti. Tudi za študij praktičnega kontrapunkta, zlasti pa motivičnega dela je zbirka velike vrednosti, zakaj ne bo izlahka dobiti solidnejšega stavka niti v domači, pa tudi v inozemski literaturi ne, kakor je Premrljev. Za lepo igro je zlasti dobro, da je skladatelj izvečine vse preludije fraziral, za pedalno igro pa na potrebnih mestih primerno aplikacijo pridal. Tisk vzoren, cena — 3 K 80 vin. — za sto preludijev gotovo primerna. Kímovec.

Prošnja.

Vsi glasbeniki in vsa glasbena društva se naprošajo, da pošljejo svoje naslove in event. tudi druge podatke uredniku g. Jos. Reitler-ju, Dunaj, I. Biberstraß 8., v svrhu brezplačnega vsprejema v „Musikbuch von Österreich“.

Današnjemu listu je pridejana 4. šte. prilog.

Odgovorni urednik lista in glasbene priloge Stanko Premrl.
Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska Zadružna tiskarna v Ljubljani.